

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.370 van 24 juni 2002
in de zaak A. 79.252/IX-1284.**

In zake : Godelieve VRANCKEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat M.-E. STORME,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Verenigingstraat 28

tegen :

de Kamer van Volksvertegenwoordigers,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. D'HOOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Godelieve VRANCKEN op 6 juli 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 5 mei 1998 van het College van quaestoren van de Kamer van volksvertegenwoordigers waarbij zij wordt belast met een tijdelijke opdracht bij de dienst Commissies;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 mei 2002 en op de beschikking van 24 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaten M.-E. STORME en J. HUYGH, die verschijnen voor verzoekster, en van advocaat F. VANDENDRIESSCHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is eerste stenograaf bij de dienst Parlementaire Handelingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

1.2. Op 26 november 1997 kent de bestuursdirecteur haar voor de jaren 1995 en 1996 een ongunstige beoordeling toe.

Ingevolge de beslissing van het college van ambtenaren-generaal, gewezen op het door verzoekster ingestelde beroep, wordt die beoordeling op 28 januari 1998 door de bestuursdirecteur overgedaan.

Zij krijgt opnieuw de beoordeling ongunstig.

De beoordeling vermeldt onder meer "dat de aanwezigheid van mevrouw VRANCKEN nefast is voor de goede werking van de dienst in het algemeen en voor de arbeidssfeer en -relaties in het bijzonder".

Na een nieuw beroep van verzoekster beslist het college van ambtenaren-generaal op 30 april 1998 “de op 26 november 1997 en 28 januari 1998 voor mevrouw VRANCKEN geformuleerde beoordelingen, m.b.t. de periode 1995-1996, als onbestaande te beschouwen”.

1.3. Intussen worden in een nota van 20 april 1998 van de directeur-generaal van de Quaesturdiensten aan het College van quaestoren een aantal voorstellen geformuleerd in verband met de werking van de dienst Parlementaire Handelingen.

Een van de voorstellen bestaat erin verzoekster en Carine VERHEYDEN “in het belang van de dienst, bij ordemaatregel (...) over te hevelen naar de dienst Commissies, hierbij hun niet-permanent statuut behoudend”.

Zij zullen worden belast “met de opname en de integrale uitwerking van hoorzittingen en andere besprekingen waarvan de bestuursdirecteur van de dienst Commissies van oordeel is dat zijn medewerkers over de volledige tekst moeten kunnen beschikken”.

De nota verduidelijkt voorts wat volgt :

"Voor de twee betrokken personeelsleden betreft het een gewone wijziging van aanstelling. Deze maatregel wijzigt geenszins hun statuut, noch de aard van hun werk, dat zij zullen uitvoeren volgens een uurregeling die vergelijkbaar zal zijn met deze van hun collega's van de dienst Parlementaire Handelingen."

Die nota wordt aan de personeelsleden van de dienst Parlementaire Handelingen medegedeeld, om hen in staat te stellen hun opmerkingen te formuleren alvorens het dossier aan het College van quaestoren wordt voorgelegd.

1.4. Met zijn brief van 2 mei 1998 merkt de raadsman van verzoekster onder meer op dat haar overplaatsing naar de dienst Commissies geen "gewone wijziging van aanstelling betreft" en deze zgn. ordemaatregel, mocht hij worden doorgevoerd, strijdig zou zijn met artikel 15ter van het personeelsstatuut.

1.5. Op 5 mei 1998 beslist het College van quaestoren wat volgt :

"Het College van quaestoren,
gelet op zijn beslissing van 24 maart 1998 er de directeur-generaal van de Quaesturdiensten mee te belasten een concreet voorstel te formuleren inzake

de werking van de dienst Handelingen op basis van het door de ambtenaren-generaal opgestelde voorstel, en na met de diverse personeelscategorieën van de betrokken dienst overleg te hebben gepleegd inzake de opmerkingen die ze met betrekking tot het voorstel van de ambtenaren-generaal hadden ingediend;

gelet op de nota van de directeur-generaal van de Quaesturdiensten van 20 april 1998, die concrete voorstellen bevat inzake de werking van de dienst Handelingen, en die hij aan alle personeelsleden van de betrokken dienst heeft overgezonden teneinde hen in staat te stellen hun opmerkingen erover te formuleren;

gelet op de door sommige personeelsleden ingediende opmerkingen alsook deze ingediend door de raadsman van de groep medewerkers die de Kamer in rechte heeft gedagvaard;

overwegende dat uit de evolutie van de werkzaamheden in commissie duidelijk een gestage toename van het aantal hoorzittingen naar voor komt, waarvan het commissiesecretariaat zou moeten kunnen beschikken over de integraal uitgewerkte tekst, zoals tevens ook het geval is voor sommige andere besprekingen, maar dat de dienst niet over het vereiste personeel beschikt om deze taken te vervullen;

gelet op de algemene voorstellen geformuleerd door de ambtenaren-generaal, hetzij behoud van het niet-permanente statuut voor de redactieploegen, afschaffing van het tijdelijk permanent voltijds of deeltijds werk, onmiddellijke of uitgestelde integrale uitwerking van de debatten, vraag om met de materiële mogelijkheden van de dienst rekening te houden bij het opstellen van de agenda van de parlementaire werkzaamheden, enz.;

na de griffier te hebben gehoord, die zich bij de hiernavolgende beslissingen aansluit;

na erover te hebben beraadslaagd,

beslist:

(...)

5. Mevrouw Godelieve Peeters-Vrancken en mevrouw Carine Verheyden met ingang van 12 mei e.k. te belasten met een tijdelijke opdracht in de dienst Commissies. Ze zullen worden belast met de opname en de integrale uitwerking van hoorzittingen en andere besprekingen waarvan de bestuursdirecteur van de dienst Commissies van oordeel is dat zijn medewerkers over de volledige tekst moeten kunnen beschikken.

Deze opdracht wijzigt geenszins hun statuut, noch de aard van hun werk, dat zij zullen uitvoeren volgens een uurregeling die vergelijkbaar zal zijn met deze van hun collega's van de dienst Parlementaire handelingen."

1.6. Met een brief van 7 mei 1998 wordt die beslissing aan verzoekster medegedeeld.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de bestreden beslissing een maatregel van inwendige orde is, die niet voor vernietigingsberoep vatbaar is; dat de taken waarmee verzoekster ingevolge haar overplaatsing wordt belast, minstens vergelijkbaar zijn met de taken die zij voorheen uitoefende en dat de bestreden beslissing voor verzoekster geen griefhoudend karakter heeft omdat zij

haar niet-permanent statuut, haar bezoldiging en haar uurregeling behoudt die vergelijkbaar is met de niet-permanente dienst Parlementaire Handelingen;

2.1.2. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord repliceert dat niet kan betwist worden dat de dienst van de Parlementaire Handelingen en de dienst Commissies twee afzonderlijke diensten van de Kamer van Volksvertegenwoordigers zijn die tot verschillende categorieën behoren aangezien de dienst van de Parlementaire Handelingen een niet-permanente dienst is en de dienst Commissies een permanente en de aanwervingen en benoemingen in de Kamer van Volksvertegenwoordigers geschieden in een welbepaalde categorie: permanent of niet-permanent; dat een overplaatsing in het belang van de dienst, bij ordemaatregel of maatregel van inwendige orde, van de ene dienst naar de andere volgens het personeelsstatuut van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, behoudens op verzoek van de betrokkene zelf, alleen mogelijk is, door de griffier, op gelijkluidend advies van het college van ambtenaren-generaal, nadat het personeelslid een ongunstige beoordeling heeft gekregen en mits het akkoord van de betrokken diensthoofden, met beroepsmogelijkheid voor het betrokken personeelslid bij het College van quaestoren; dat aldus de aangediende schending van het personeelsstatuut van de Kamer van Volksvertegenwoordigers waaruit ze rechtstreeks rechten vermag te putten volstaat om de beslissing aan te vechten;

2.1.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie er op wijst dat de bestreden tijdelijke beslissing verzoeksters administratief en geldelijk statuut alsook haar uurregeling onverlet laat en dat de nieuwe werkmethode die zij in die tijdelijke aanstelling zich moet eigen maken een globale vernieuwing is ingevolge de technische ontwikkelingen die zich ook in de dienst van de Parlementaire Handelingen aftekent en dat zulks verzoekster niet in haar belangen schaadt of een griefhoudend karakter zou hebben;

2.1.4. Overwegende dat in beginsel een wijziging van de diensaanwijzing van een ambtenaar geen voor vernietiging vatbare handeling is, dat dit wel zo is als de veranderde diensaanwijzing een weerslag heeft op de wijze waarop de belanghebbende ambtenaar zijn functie moet vervullen en om die reden griefhoudend kan zijn; dat te dezen verzoekster als eerste stenograaf werkzaam was bij de dienst Parlementaire Handelingen en dat zij door de bestreden beslissing wordt overgeplaatst naar de dienst Commissies; dat de dienst Parlementaire Handelingen behoort tot de niet-permanente diensten van de Kamer van Volksver-

tegenwoordigers, terwijl de dienst Commissies als een van de wetgevende diensten, een permanente dienst is; dat luidens artikel 5 van het personeelsstatuut van de Kamer van Volksvertegenwoordigers de permanente diensten diensten zijn waarvan het personeel al de werkdagen presteert en de niet-permanente diensten die waarvan de prestaties van het personeel overeenstemmen met de duur van de vergadering van de Kamer en met de tijd die nodig is om het werk dat er uit voortspuit te voltooien; dat de bestreden beslissing vaststelt dat het administratief en geldelijk statuut van niet-permanente eerste stenograaf tijdens de opdracht van verzoekster ongewijzigd blijft en de uurregeling parallel zal lopen met die van de collega's van de dienst Parlementaire Handelingen; dat die toezeggingen evenwel niet uitsluiten dat de overplaatsing van verzoekster een weerslag heeft op de wijze waarop zij haar functie moet vervullen; dat de exceptie derhalve wordt verworpen;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij met een brief van 28 mei 2002 laat weten dat bij beslissing van 28 juni 2001 van het College van Quaestoren een einde is gesteld aan de tijdelijke opdracht van verzoekster waarop zij opnieuw haar oorspronkelijke dienst, die thans dienst "Integraal Verslag" wordt genoemd, heeft vervoegd; dat de verwerende partij aldus van mening is dat verzoekster om die reden niet langer blijkt geeft van het rechtens vereiste belang om de annulatie van de bestreden beslissing te benaarstigen;

2.2.2. Overwegende dat verzoekster ter zitting uiteenzet dat tijdens haar overplaatsing naar de dienst "Commissies" in haar oorspronkelijke dienst een bevorderingsronde heeft plaatsgevonden en zij niet op een nuttige wijze heeft kunnen mededingen gelet onder meer op de omstandigheid dat zij op dat ogenblik niet in haar oorspronkelijke dienst werkzaam was en dat zij die bevordering bestrijdt; dat zij aldus nog belang heeft bij de annulatie van de bestreden overplaatsing;

2.2.3. Overwegende dat het op het eerste gezicht lijkt dat door de beëindiging van de tijdelijke opdracht een verzoeker geen blijf meer zou kunnen geven van een rechtens vereist belang; dat echter niet voor mogelijk kan gehouden worden dat elke tijdelijke en beëindigde overplaatsing louter omwille van het tijdelijke karakter ervan achteraf niet meer zou kunnen worden bestreden voor de Raad van State; dat zulks immers erop zou kunnen neerkomen dat voor elke beslissing met een tijdelijk karakter de Raad van State buiten spel zou kunnen worden gezet; dat wat verzoekster ter zitting aanvoert niet ernstig tegengesproken

is en aannemelijk lijkt; dat verzoekster bijgevolg louter omwille van de beëindiging van de overplaatsing niet automatisch haar belang ziet teloorgaan; dat immers indien verzoekster aanvoert dat zij omwille van de bestreden overplaatsing verstoken is gebleven van kansen tot bevordering in haar dienst van oorsprong, zij aldus niet noodzakelijk haar belang verliest om de door haar bestreden overplaatsing erga omnes te zien vernietigen; dat het tijdelijke karakter van die overplaatsing daarom daaraan niets afdoet; dat in de gegeven omstandigheden haar bijgevolg nog een zeker belang kan worden toegekend om de bestreden beslissing alsnog te zien annuleren zodat haar vordering ondanks de beëindiging van de overplaatsing ontvankelijk blijft;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 7 en 15ter, eerste lid, juncto de artikelen 4 en 15bis van het personeelsstatuut van de Kamer van Volksvertegenwoordigers; dat zij hierbij uiteenzet dat luidens artikel 15ter, eerste lid, van dat personeelsstatuut de overplaatsing van een personeelslid naar een andere dienst een maatregel van orde uitmaakt, die echter te nemen is door de griffier, op gelijkluidend advies van het college van ambtenaren-generaal en mits akkoord van de betrokken diensthoofden, die worden gehoord; dat die in het belang van de dienst te nemen maatregel slechts tot stand kan komen nadat het betrokken personeelslid een ongunstige beoordeling heeft gekregen in de zin van artikel 15bis van het personeelsstatuut; dat terzake de aangevochten maatregel uitgaat van een, volgens het personeelsstatuut onbevoegd orgaan, namelijk het College van quaestoren, dat hij tot stand is gekomen zonder dat de beide directeurs van de bedoelde diensten voorafgaandelijk werden gehoord en hun akkoord hebben betuigd en dat de maatregel is genomen ten aanzien van een personeelslid dat geen ongunstige beoordeling in de zin van artikel 15bis heeft gekregen; dat het ook niet om een tijdelijke opdracht kan gaan, omdat in de bestreden beslissing geen enkele tijdslimiet is aangegeven en het voorwerp van de opdracht, zoals in de beslissing omschreven, niet toelaat te besluiten dat het om een duidelijk omschreven en aflopend werk zou gaan; dat het ten slotte ook niet kan gaan om de bepaalde bijzondere maatregelen zoals bepaald in het bijvoegsel van het personeelsstatuut nr. 3, deel buitengewone werkzaamheden, aangezien deze volgens de eigen publikatie van de verwerende partij niet worden toegepast, en het daar bedoelde buitengewoon werk niet binnen de ambtsbevoegdheid van verzoekster ligt;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij tegenwerpt dat verzoekster ten onrechte er van uitgaat dat de bestreden beslissing moet worden beschouwd als een overplaatsing bij ordemaatregel in de zin van artikel 15ter en dat een overplaatsing enkel zou kunnen plaatsvinden overeenkomstig artikel 15ter; dat volgens haar artikel 15ter van het personeelsstatuut slechts betrekking heeft op het bijzondere geval waarin de overplaatsing bij wijze van ordemaatregel ingevolge het gedrag van de betrokken ambtenaar wordt genomen; dat het voornoemde artikel er niet aan in de weg staat dat het personeel van de Kamer wordt overgeplaatst voor een reden die niet het gevolg is van het laakbaar gedrag van een personeelslid, zo bijvoorbeeld indien de overplaatsing gebeurt op vraag van de ambtenaar zelf, maar ook indien deze gebeurt in het uitsluitend belang van de dienst; dat de bestreden beslissing geenszins gebaseerd is op het gedrag van verzoekster, maar uitsluitend genomen is in het belang van de dienst; dat noch uit de bestreden beslissing, noch uit de nota van de directeur-generaal van de quaesturdiensten kan worden afgeleid dat de bestreden maatregel zou gestoeld zijn op het gedrag van verzoekster; dat uit beide documenten veeleer blijkt dat de bestreden beslissing kadert in een geheel van overgangsmaatregelen die in afwachting van een definitieve regeling van de werkoverlast, de goede werking van de diensten moet garanderen; dat verzoekster insinueert dat haar overplaatsing zou ingegeven zijn door de vordering die zij bij de burgerlijke rechtbank heeft ingeleid met betrekking tot haar bezoldiging, dat los van het feit dat verzoekster van deze beweringen geen bewijs levert, bovendien geen verklaring wordt aangereikt waarom verzoekster hiervoor gesanctioneerd zou worden, terwijl andere personeelsleden van de dienst Parlementaire Handelingen die samen met verzoekster de vordering bij de burgerlijke rechtbank aanhangig hebben gemaakt, ongemoeid zouden zijn gelaten; dat aangezien de bestreden beslissing geenszins gesteund is op het gedrag van verzoekster, het derhalve een loutere maatregel van inwendige orde is en niet een ordemaatregel, laat staan een tuchtsanctie, zodat artikel 15ter van het personeelsstatuut niet van toepassing is en dan ook niet geschonden kan zijn;

3.3. Overwegende dat verzoekster repliceert dat de stelling dat een overplaatsing bij ordemaatregel ook buiten het geval van artikel 15ter van het personeelsstatuut mogelijk zou zijn, zou neerkomen op een complete uitholling van de door dit artikel gegeven rechtsbescherming, die dat personeelslid wel zou genieten na een ongunstige beoordeling, maar niet wanneer zulke beoordeling niet aanwezig is; dat dit concreet betekent dat artikel 15ter van het personeelsstatuut op verzoekster van toepassing ware geweest indien de ongunstige beoordelingen

vanwege de directeur van de dienst van de Parlementaire Handelingen van 26 november 1997 en 28 januari 1998 behouden waren gebleven; dat artikel 15ter van het personeelsstatuut trouwens bepaalt dat de overplaatsing bij ordemaatregel slechts in het belang van de dienst kan gebeuren; dat verzoekster staande houdt dat het bestuur haar “wilde treffen” en dat de verwerende partij overigens niet uitlegt waarom het College van quaestoren bevoegd zou zijn om de hier bedoelde ordemaatregel, die in haar visie verschilt van deze van artikel 15ter van het Personeelsstatuut, te nemen, daar waar de griffier uit naam van het Bureau van de Kamer de leiding heeft van al de diensten van de Kamer en van hun personeel;

3.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog stelt dat in tegenstelling tot de maatregelen bedoeld in artikel 15ter van het personeelsstatuut met de bestreden beslissing geenszins overgegaan is tot een eigenlijke “overplaatsing” van een personeelslid naar een andere dienst omdat dergelijke overplaatsing immers veronderstelt dat het betrokken personeelslid definitief uit zijn dienst van oorsprong wordt verwijderd en volledig in de werking en organisatie van de nieuwe dienst wordt ingeschakeld en ook dat dergelijke overplaatsing doorgaans een impact zal hebben op het administratief en geldelijk statuut van de betrokken ambtenaar; dat met de bestreden beslissing verzoekster daarentegen slechts op tijdelijke basis is belast met het uitoefenen van een opdracht in een andere dienst en dat die opdracht volledig aansluit bij de taken die zij voordien in de dienst Parlementaire Handelingen verrichtte en ook onder dezelfde voorwaarden van uurregeling en verloning geschiedt en dat eens het personeelstekort bij de dienst Commissies zal zijn verholpen, de opdracht van verzoekster zal worden beëindigd en zij haar taken in de dienst Parlementaire Handelingen zal hervatten; dat artikel 15ter er daarentegen niet aan in de weg staat dat personeel van de Kamer wordt overgeplaatst om een reden die niet gesteund is op een (laakbaar) gedrag van de betrokkene, zoals op vraag van de ambtenaar zelf of in het (uitsluitende) belang van de dienst; dat de mogelijkheid om ook los van de overplaatsingsmogelijkheid van artikel 15ter een personeelslid al dan niet tijdelijk een nieuwe functie toe te wijzen zich dan ook opdringt als een vanzelfsprekende noodzaak en een maatregel van behoorlijk bestuur; dat voor die mogelijkheid naast het beginsel van behoorlijk bestuur, ook het principe van de veranderlijkheid geldt omdat de overheid “die bevoegd is om de betrokken openbare dienst te organiseren en de personeelsleden te benoemen, ook bevoegd (is) om, in het belang van de goede werking van de dienst, de ambtsbevoegdheden van die personeelsleden te wijzigen, om hen van hun vroegere opdrachten te ontlasten en hun nieuwe taken op te dragen”; dat

overeenkomstig artikel 105, 7°, van het Kamerreglement en artikel 2 van het personeelsstatuut van de Kamer, de diensten van de Kamer onder het gezag van de griffier van de Kamer staan die dat gezag op last van het Bureau uitoefent en dat dit gezag evenwel op geen enkele wijze afbreuk doet aan de bevoegdheden die het reglement en het personeelsstatuut van de Kamer inzake het personeelsbeheer aan de politieke overheden, zoals het Bureau en het College van quaestoren, toekennen; dat overeenkomstig artikel 1 van het personeelsstatuut van de Kamer, de personeelsleden van de Kamer in beginsel door het Bureau van de Kamer en het College van quaestoren samen worden benoemd en ontslagen en dat in het verlengde van die bevoegdheid, aan beide organen samen dan eveneens de bevoegdheid toekomt om in het belang van de goede werking van de dienst de ambtsbevoegdheden en dienstaanwijzingen van die personeelsleden te wijzigen; dat met betrekking tot de individuele dossiers van het personeel van de administratie - waaronder verzoekster - op grond van artikel 106bis, 3°, van het Kamerreglement een zeer ruime delegatie door het Bureau verstrekt is aan het College van quaestoren; dat bij beslissing van 25 mei (juni) 1997 die als voorafgaande bepaling is ingelast in het personeelsstatuut van de Kamer aldus de beslissingen met betrekking tot de benoemingen op proef, de bevorderingen in vlakke loopbaan, de overplaatsingen tussen de diensten en de eervolle ontslagen aan het College zijn gedelegeerd, zodat in het verlengde van die benoemings-, ontslag- en overplaatsingsdelegatie, het College van quaestoren eveneens bevoegd kan worden geacht om te besluiten tot de tijdelijke aanstellingen van personeelsleden, zoals het belasten van verzoekster met haar tijdelijke opdracht in de dienst Commissies; dat tenslotte de bestreden beslissing niet gesteund is op het gedrag van verzoekster maar op het belang van de dienst, te weten de ontstentenis van personeel bij de dienst Commissies om de besprekingen in het toenemend aantal commissievergaderingen op te tekenen;

3.5. Overwegende dat artikel 15ter van het statuut van het personeel van de Kamer van Volksvertegenwoordigers luidt als volgt :

"In het belang van de dienst kan een personeelslid dat een ongunstige beoordeling heeft gekregen, bij ordemaatregel worden overgeplaatst. Deze beslissing wordt genomen door de griffier, mits het gelijklopend advies van het college bedoeld in artikel 15bis § 2 en mits het akkoord van de betrokken diensthoofden, die worden gehoord.

In het kader van de eventuele overplaatsing wordt nagegaan of de nieuwe functie aansluit bij de bekwaamheden en ervaring van het betrokken personeelslid.

Het personeelslid kan binnen de 8 dagen na de betekening tegen de maatregel tot overplaatsing beroep aantekenen bij het College van quaestoren, dat zijn beslissing treft na de betrokkene te hebben gehoord.";

dat verzoekster aanvoert dat uit de feitelijke omstandigheden die aan de bestreden beslissing zijn voorafgegaan moet blijken dat haar verwijdering uit de dienst Parlementaire Handelingen het rechtstreeks gevolg is geweest van de ongunstige beoordeling die haar op 26 november 1997 en 28 januari 1998 werd toegekend; dat in die beoordelingen telkens is gesteld dat haar aanwezigheid "nefast is voor de goede werking van de dienst in het algemeen en voor de arbeidssfeer (en -relaties) in het bijzonder"; dat zelfs rekening gehouden met de omstandigheid dat die twee beslissingen door het College van ambtenaren-generaal als onbestaande zijn beschouwd na bezwaar vanwege verzoekster, er, gelet op de korte termijn die verlopen is tussen die twee beoordelingen en de daaropvolgende bestreden beslissing dient aangenomen te worden dat er een correlatie is tussen die beide beoordelingen en de bestreden beslissing; dat voorts de beslissing van het Bureau van de Kamer van volksvertegenwoordigers van 25 juni 1997 houdende delegatie aan het College van quaestoren als volgt luidt :

"Het Bureau,
gezien het voorstel van het College van quaestoren van 11 maart 1997,
overwegende dat artikel 106 bis, 3, van het Reglement van de Kamer bepaalt dat het College aan het Bureau voorstellen doet met betrekking tot de benoeming en het ontslag van het personeel van de Kamer, en dat het College door het Bureau uitdrukkelijk kan worden gemachtigd om zelf bepaalde benoemingen te doen;
overwegende dat de vergaderfrequentie van het College hoger is dan deze van het Bureau en dat een ruime opvatting van de delegatiemogelijkheid zou bijdragen tot een doeltreffender afhandeling van de personeelsdossiers, doordat wachttijden zouden worden vermeden, bijvoorbeeld met het oog op een indiensttreding, alsook regularisaties, bijvoorbeeld bij bevordering in de vlakke loopbaan;
overwegende dat de rechtszekerheid niet zal worden aangetast door een delegatie aan het College aangezien de beslissingen van het College aan bepaalde strikte voorwaarden voldoen en zij door het Bureau bekrachtigd moeten worden;
na erover te hebben beraadslaagd,
beslist :
aan het College van quaestoren een delegatie van bevoegdheid toe te staan :
- voor individuele dossiers van het personeel van de administratie, met betrekking tot
. benoemingen op proef ;
. bevorderingen in de vlakke loopbaan ;
. de toekenning van verlof voor deeltijdse prestaties, van loopbaanonderbreking, van disponibiliteit wegens persoonlijke redenen ;
. de overplaatsing tussen de diensten en de wedertewerkstelling ;
. de bevordering na intern vergelijkend examen (o.a. klerken)
. het eervol ontslag

- voor het personeel van de politieke fracties, op voorstel van de betrokken politieke fracties
- de benoemingen, bevorderingen, toekenningen van weddetoeslagen, ontslagen van de medewerkers.

De hier niet voorziene of bijzondere gevallen worden ter beslissing aan het Bureau voorgelegd.

De beslissingen van het College zullen aan volgende voorwaarden moeten beantwoorden :

- naleving van het door het Bureau vastgestelde personeelskader
- naleving van de door het Bureau vastgestelde statutaire bepalingen en reglementeringen (bijvoorbeeld inzake het taalevenwicht)
- akkoord van het betrokken personeelslid en van zijn hiërarchische meerderen.

Er kan geen delegatie zijn voor de vastlegging van het personeelskader en voor het statuut van het personeel en van de medewerkers. Hetzelfde geldt voor individuele dossiers in verband met benoemingen in vast verband en bevorderingen buiten de vlakke loopbaan en, in het algemeen, voor de dossiers waarover geen consensus bestaat, op administratief niveau of op het niveau van het College van quaestoren.

Het College van quaestoren zendt ter bekrachtiging aan het eerstvolgend Bureau de beslissingen over die werden genomen in het raam van de delegatie van bevoegdheden, zowel voor het administratief personeel, als voor de medewerkers van de fracties. De beslissingen van het College van quaestoren worden zonder beraadslaging door het Bureau bekrachtigd, hetzij een lid om een beraadslaging verzoekt over de beslissingen die het aanwijst.";

dat voor zover de verwerende partij doet gelden dat het College van quaestoren in het verlengde van zijn bevoegdheid om personeelsleden te benoemen, te ontslaan en over te plaatsen, eveneens bevoegd kan worden geacht om te besluiten tot de tijdelijke aanstellingen van personeelsleden, zoals het belasten van verzoekster met haar tijdelijke opdracht in de dienst Commissies, zij evenwel nalaat erbij te vermelden dat die beslissingen luidens voornoemde delegatie alleen maar kunnen worden genomen mits naleving van "bepaalde strikte voorwaarden" zoals onder meer het "akkoord van het betrokken personeelslid en van zijn hiërarchische meerderen"; dat bijgevolg zelfs in het geval van de meest ruime delegatie om de goede gang van diensten te verzekeren elke beslissing hoe dan ook het akkoord van het betrokken personeelslid vereist; dat bovendien de beslissingen genomen in het raam van de delegatie van bevoegdheden zowel voor het administratief personeel als voor de medewerkers van de fracties "ter bekrachtiging aan het eerstvolgend Bureau" moeten worden toegezonden; dat te dezen uit de door de partijen neergelegde stukken niet blijkt dat verzoekster ooit haar akkoord zou gegeven hebben met de door het College van quaestoren bij delegatie getroffen beslissing om haar met een tijdelijke opdracht te belasten bij de dienst Commissies en dat die beslissing aan het eerstvolgend Bureau ter bekrachtiging zou zijn voorgelegd; dat bovendien aan het tijdelijke karakter van de opdracht door de verwerende partij ook een dimensie wordt gegeven die niet strookt met de zin die er aan kan worden

gegeven aangezien ter zitting is gebleken dat verzoeksters "tijdelijke" opdracht van 5 mei 1998 omzeggens vier jaar nadien nog steeds voortduurt; dat de verwerende partij derhalve het beginsel van behoorlijk bestuur vergeefs inroept; dat hieruit redelijkerwijze moet worden besloten dat de overplaatsing van verzoekster naar de dienst Commissies niet in de eerste plaats is ingegeven door het personeelstekort bij de dienst Commissies, maar wel door de ongunstige beoordeling van verzoeksters prestaties in de dienst Parlementaire Handelingen en dat rekening houdend met de beslissing van het college van ambtenaren-generaal van 30 april 1998 dat de op 26 november 1997 en 28 januari 1998 aan verzoekster toegekende beoordelingen als onbestaande moeten worden beschouwd, op het ogenblik dat de bestreden beslissing is genomen de grondslag was weggefallen om verzoekster bij ordemaatregel overeenkomstig artikel 15ter van het statuut van het personeel van de Kamer van Volksvertegenwoordigers naar een andere dienst over te plaatsen; dat het middel derhalve gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 5 mei 1998 van het College van quaestoren van de Kamer van volksvertegenwoordigers waarbij Godelieve VRANCKEN wordt belast met een tijdelijke opdracht bij de dienst Commissies.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vierentwintig juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK

J. DE BRABANDERE.